



Številka: 007-42/2017/4

Datum: 15.5.2017

Ministrstvo za finance

Zadeva: Mnenje IP k osnutku Predloga Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih

Zveza: vaš dopis št. IPP 007-44/2017/50 z dne 19. 4. 2017 in priloženo gradivo

Spoštovani,

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) je dne 19. 4. 2017 prejel osnutek Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljevanju: predlog zakona).

Na podlagi 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Ur. l. RS, št. 86/04, 113/05, 51/07 in 67/07, v nadaljevanju ZVOP-1) IP z vidika varstva osebnih podatkov ugotavlja, da se na varstvo osebnih podatkov nanašajo med drugim naslednji členi: 32. (in nanj sklicujoči se členi); 87. člen – zbiranje in obdelava biometričnih podatkov; 117. člen; 191.-196. členi, ki urejajo vodenje in uporabo podatkov iz registra transakcijskih računov; 13. Poglavlje (členi 240-242), ki ureja varovanje zaupnih podatkov; in členi 268-273 o zbiranju in izmenjavi informacij.

Uvodoma IP izpostavlja vprašanje systemske ustreznosti varovanja osebnih podatkov v okviru predloga zakona, ki bi načeloma glede na besedilo predloga zakona lahko bili tako del širše skupine zaupnih podatkov, katerih varovanje ureja 13. Poglavlje predloga zakona (členi 240-242), ki osebnih podatkov posebej ne omenja, kot tudi del zaupnih informacij, katerih varovanje določajo predvsem členi 268-273. Ob tem na primer ugotavljamo, da 6. odstavek 269. člena predloga zakona določa, da Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo 45/2001/ES. Ni pa jasno, kaj slednje pomeni na praktični ravni, iz določb o varovanju zaupnih informacij namreč izhaja, da te vključujejo tudi osebne podatke in posledično predstavljajo zakonsko podlago za njihovo obdelavo, četudi niso povsem usklajene z ZVOP-1.

V nadaljevanju zato podajamo bistvene pripombe v zvezi z vsebinami predloga zakona, ki bi po oceni IP z namenom uskladitve z določbami ZVOP-1 in 38. členom Ustave RS nujno morali biti deležni dodatnih dopolnitev.

K 32. členu

IP izpostavlja, da je z vidika zagotavljanja vnaprejšnje zakonske določitve nabora in namena obdelave osebnih podatkov, kot to zahteva 38. člen Ustave RS neustrezna dikcija besedila prvega odstavka 32. člena predloga zakona, ki pušča povsem odprto opredelitev kriterijev za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja »ugleda, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije« in daje s tem povezano neomejeno široko pooblastilo za obdelavo vnaprej povsem nedoločenega nabora osebnih podatkov kandidatov za člane poslovodstva plačilne institucije oz. druge osebe, ki morajo izpolnjevati tak pogoj. Hkrati pa

pomeni veliko odgovornost presojevalcev, ki bodo izpolnjevanje tega kriterija morali ugotavljati kljub njegovi pomanjkljivi vsebinski opredelitvi.

IP si ne predstavlja, kako bo lahko Banka Slovenije zadostila skrbnemu zagotavljanju pregleda vseh kriterijev, ki se štejejo kot relevantne za ugotavljanje izpolnjevanja tega pogoja (teoretično bi lahko to pomenilo pregled primerljiv z varnostnim preverjanjem ali celo hujšega), pri čemer se za vpogled v posamezne vnaprej nedoločene zbirke osebnih podatkov ne zahteva nobenega soglasja pregledane osebe. Po drugi strani pa IP izpostavlja, da bi z vidika pravice do varovanja zasebnosti posameznikov, ki bodo takšnega 'pregleda' deležni, lahko obstoječe zakonsko določilo pomenilo z Ustavo RS neskladno prekomerno poseganje v zasebnost teh posameznikov in morda celo njihovih bližnjih (odvisno od tolmačenja pojma ugleda). Je morda npr. morebitna kazenska preteklost partnerja nekaj, kar lahko vpliva na ugled osebe? Izhajajoč iz pomena besede ugled v skladu s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika je namreč to izredno širok pojem vezan na vnaprej nejasen krog ljudi, saj pomeni: *»zelo dobro mnenje, ki ga ima več ljudi o kom zaradi njegovih lastnosti, dejanj«*.

Navedeni 32. člen predloga zakona tako določa:

»32. člen

(poslovodstvo in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Člani posloводства plačilne institucije morajo poleg splošnih pogojev, ki jih za člane organov vodenja ali nadzora delniške družbe določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije.

(2) Osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, morajo imeti ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobi Banka Slovenije od vložnika zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, od plačilne institucije ali člana posloводства plačilne institucije ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov plačilne institucije, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

Navedeno ima lahko resne posledice tako za posameznika, kot tudi za plačilno institucijo, saj je izpolnjevanje pogojev iz 32. člena lahko eden izmed razlogov za zavrnitev zahteve za vpis podružnice oz. vpis zastopnika v register plačilnih institucij (81. oz. 82. člen) oz. za izbris iz registra (83. člen). Ugotovitev o neizpolnjevanju pogoja osebe, pa ima lahko dolgoročne posledice za tega posameznika.

Zato IP predlaga, da se v izogib resnih težav pri izvajanju tega določila vsaj po vzoru besedila drugega odstavka tega člena, na nek način bodisi opisno ali z navedbo kriterijev, preko katerih se lahko izkazuje tak ugled, opredeli, na kakšen način se bo presojalo izpolnjevanje tega pogoja oz. kaj šteje kot kriterij, za ugotavljanje izpolnjevanja tega pogoja.

K 87. členu

Predlog zakona v četrtem odstavku 87. člena v nasprotju z določbami 80. člena ZVOP-1 določa, da: *»ob sklenitvi pogodbe o plačilnih storitvah lahko ponudnik plačilnih storitev za namen ugotavljanja in preverjanja istovetnosti uporabnika od uporabnika pridobi v elektronski obliki naslednje podatke o njegovem podpisu: hitrost podpisovanja, pritisk pisala na podpisni medij, pospeške pri gibanju pisala med različnimi točkami v podpisu in kot pisala pri podpisovanju glede na podpisni medij ter druge*

lastnosti podpisa«. IP ugotavlja, da gre pri tem za urejanje zbiranja in obdelave biometričnih osebnih podatkov v nasprotju z ZVOP-1. 80. člen ZVOP-1 namreč določa, da zasebni sektor pod zakonsko določenimi pogoji biometrijske ukrepe lahko izvaja le nad svojimi zaposlenimi, če so bili predhodno o tem pisno obveščeni.

Zato predlagamo, da predmetne določbe črtate iz predloga zakona.

K 153. členu

IP iz previdnosti opozarja na zavajajočo določbo 153. člena v povezavi s 16. točko 5. člena predloga zakona glede uporabe različnih elementov za avtentikacijo stranke. Predlog zakona namreč močno avtentikacijo stranke opredeljuje kot »avtentikacijo z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika (nekaj, kar ve samo uporabnik), lastništva uporabnika (nekaj, kar je v izključni lasti uporabnika) in neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je), ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje zanesljivosti drugih, in so zasnovani tako, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo«. Ob tem IP pripominja, da uporaba avtentikacije z uporaba elementa neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je) načeloma ni mogoča brez zbiranja in obdelave biometričnih osebnih podatkov strank oz. uporabnikov storitev, kar pa v zasebnem sektorju v skladu z 80. členom ZVOP-1 ni dopustno razen, če gre za zaposlene v plačilnih institucijah (glej komentar k 87. členu). Plačilne institucije in drugi zavezanci po predlogu zakona torej dejansko avtentikacije z uporabe tretjega elementa (nekaj kar uporabnik je) načeloma ne bodo mogli zakonito izvesti, česar pa iz zakona ni mogoče razbrati.

K 192. členu

IP izpostavlja nekoliko nejasne določbe glede roka hrambe podatkov v registru transakcijskih računov. Tako tretji odstavek 192. člena določa, da se podatki o transakcijskem računu iz drugega odstavka 192. člena šele ob zaprtju računa izbrišejo iz registra in prenesejo v arhiv. Navedeno pomeni, da se vsi podatki o računu iz drugega odstavka 192. člena predloga zakona hranijo v registru vse do zaprtja računa, kar glede na določbe 21. člena ZVOP-1 po mnenju IP ni sorazmerno, saj bi lahko določeni podatki bili vezani zgolj na določen čas trajanja nekega stanja in njihova trajna hramba do izbrisa računa ni nujno ustrezna npr. podatek o tem, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi in zavarovanju (v primeru, da je bilo to stanje kasneje sanirano) ter podatek, da se račun fizične osebe uporablja za opravljanje dejavnosti (v primeru, da je kasneje prišlo do spremembe).

Prav tako IP izpostavlja z vidika dopustnosti dostopanja do osebnih podatkov določbe 9. odstavka 192. člena predloga zakona v povezavi z določbami glede dopustnosti dostopanja do podatkov. Ni namreč povsem jasno, ali je res potrebno, da lahko vsi, ki so upravičeni dostopati do registra (razen oseb, ki so upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja) dostopajo v enaki meri (torej še pet let po zaprtju računa) tudi do celotnega arhiva ali pa bi bilo morda dostop do arhiva smiselno zožiti in bolj omejiti glede na posamezne situacije oz. skupine uporabnikov.

Dodatno IP izpostavlja nekoliko nejasno določbo glede hrambe podatkov o tem, da sredstva na računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju (eno leto) v arhivu registra transakcijskih računov. Ni namreč povsem jasno, ali je res treba, kot je izpostavljeno zgoraj, ta podatek hraniti ne le vse do zaprtja računa ampak tudi še eno leto po zaprtju računa, če je na primer stanje prenehalo še pred zaprtjem računa.

K 194., 195. in 196. členu

IP izpostavlja, da iz vsebine predloga zakona ne izhaja namen javne objave zakonsko določenih podatkov iz registra transakcijskih računov. Glede na to, da bodo na ta način bili vsaj v delu, ki se

nanaša na transakcijske račune fizičnih oseb, kadar so to hkrati računi, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, torej dejansko objavljeni tudi računi teh fizičnih oseb bi bilo smiselno jasno opredeliti namen javne objave s ciljem zagotavljanja potrebnega varstva po morebitnem prenehanju dopustnosti njihove javne objave za katerekoli namene v vlogi uporabe za opravljanje dejavnosti (ker bi npr. njihova uporaba za opravljanje dejavnosti prenehala) in posledično rok javne objave teh podatkov. S tem bi olajšali ugotavljanje, kdaj tak račun ne bi več smel biti javno objavljen in za katere namene bi bilo te podatke dopustno uporabljati.

IP ugotavlja, da predlog zakona v 4. odstavku 194. člena, 195. in 196. členu med drugim ureja pridobivanje lastnih osebnih podatkov iz registra transakcijskih računih. V izogib morebitnega tolmačenja teh določb v smeri oženja pravic do seznanitve, popravka in izbrisa osebnih podatkov, kot jih določa ZVOP-1, predlagamo, da se v tem delu doda besedilo bodisi, da se te pravice fizičnih oseb uveljavljajo v skladu z ZVOP-1 bodisi, da predloga zakona v tem delu ni dopustno razlagati v nasprotju s pravicami posameznikov po ZVOP-1 (kot je to za primer zaračunavanja stroškov že urejeno v sedmem odstavku 195. člena ZVOP-1).

K 240. členu

Glede na to, da predlog zakona kot zaupne podatke določa široko skupino podatkov – to so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema – gre pri tem brez dvoma med drugim (predvsem) tudi za osebne podatke, zato po mnenju IP niso ustrezne določbe tretjega, petega in šestega odstavka, v delu, ki se nanaša na varovanje osebnih podatkov.

Predlagano besedilo 240. člena določa:

»240. člen (zaupni podatki)

(1) Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobil.

(3) Člani organov ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema, delničarji oziroma družbeniki, delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom pri ponudniku plačilnih storitev ali udeležencu plačilnega sistema oziroma opravljanju storitev za ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prvega odstavka tega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene, razen če:

- 1. uporabnik izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,*
- 2. te podatke potrebuje nadzorni organ za nadzor, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,*
- 3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika,*
- 4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, ali z drugim predpisom, ki se uporablja za konsolidirani nadzor,*
- 5. v drugih primerih, kadar zakon izrecno določa dolžnost ponudnika plačilnih storitev oziroma udeleženca plačilnega sistema glede posredovanja zaupnih podatkov o posameznem uporabniku.*

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če ponudnik plačilnih storitev, udeleženec plačilnega sistema ali oseba iz prejšnjega odstavka te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev ali izpolnjevanje pogodbe, ki jo ponudnik plačilnih storitev sklene v okviru običajne dejavnosti opravljanja plačilnih storitev, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Ponudnik plačilnih storitev lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.»

IP glede na to, da zakon ne določa posebej varstva osebnih podatkov v okviru širše skupine zaupnih podatkov, posebej izpostavlja vsebinsko neustreznost določil tretje točke tretjega odstavka 240. člena, ki bi jo bilo mogoče glede na dikcijo predlaganega besedila šteti kot samostojno (dodatno) pravno podlago (poleg že obstoječih) za pridobivanje osebnih podatkov (kot dela zaupnih podatkov) ponudnikov plačilnih storitev ali udeležencev plačilnih sistemov.

Ni namreč videti potrebe (niti to z vidika ustavno določenega načela sorazmernosti ne bi bilo primerno), da bi bil dostop oz. pridobivanje osebni podatkov v tem delu urejeno drugače, kot to urejajo področni in procesni zakoni (npr. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije, Zakon o sodiščih, Zakon o kazenskem postopku, Zakon o državnem tožilstvu, Zakon o nalogah in pooblastilih policije ipd.), ki sicer urejajo pooblastila v tretji točki tretjega odstavka 240. člena predloga zakona navedenih organov (komisija za preprečevanje korupcije, sodišča, državno tožilstvo in policija). IP se ne spušča v komentiranje dostopnosti drugih kategorij varovanih podatkov, ki bi nedvomno tudi lahko bili del pojma »zaupni podatki«. Kot nujno pa ocenjujemo, da bi bilo treba tretji odstavek (ali celoten 240. člen) spremeniti na način, da ne bo nobenega dvoma, da morajo biti osebni podatki kot del širše skupine zaupnih podatkov po predlogu zakona deležni enakega varstva in standardov upravičenosti posredovanja navedenim organom, kot to za posamezne organe določajo posamezni procesni zakoni.

Zgolj določba »razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika« po mnenju IP temu ne zadosti. Ta namreč iz splošnih pooblastil izvzema zgolj tiste osebne podatke ali varovane podatke, za posredovanje katerih zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika, za pridobivanje vseh ostalih osebnih (kot dela zaupnih) podatkov pa po predlagani ureditvi zadošča zgolj zahteva, brez navedbe pravne podlage ter utemeljitve upravičenosti do osebnih podatkov na podlagi področnih oz. procesnih zakonov.

Poleg tega IP v zvezi z določbami petega odstavka tega člena izpostavlja vprašljivost sorazmernosti takšnega pooblastila za izmenjavo osebnih podatkov posameznikov brez njihovega soglasja. IP se sprašuje, ali je res potrebno in sorazmerno na tak način prepustiti ponudnikom plačilnih storitev popolno oblast nad osebnimi podatki posameznikov za namene izvajanja pogajanj in pogodb med različnimi ponudniki plačilnih storitev (predvsem glede na popolno odprtost nabora teh podatkov)? Vsebinsko se zdi navedena določba obid drugega odstavka 10. člena ZVOP-1, ki je namenjen pogodbam posameznika z zasebnim sektorjem in ne prosti izmenjavi osebnih podatkov posameznikov brez njihove vednosti in brez spoštovanja temeljne zakonsko opredeljene varovalke za dopustnost posega v zasebnost – to je osebna privolitve (če seveda ne gre za posredovanje neposredno na podlagi zakona, za kar pa IP v tem primeru ne vidi utemeljenega razloga), ki jo za to zahteva ZVOP-1.

Glede določb šestega odstavka 240. člena predloga zakona, se IP zastavlja vprašanje, ali je navedeni 10-letni rok hrambe podatkov o sledljivosti za vse zaupne podatke resnično ustrezen in primeren, ter predvsem skladen z ZVOP-1. ZVOP-1 namreč v zvezi z rokom hrambe podatkov o sledljivosti obdelave in posredovanja v 22. členu določa, da mora upravljavec osebnih podatkov za vsako posredovanje osebnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri osebni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov. Iz teh določb tako izhaja, da bi tudi rok v primeru 6. odstavka 240. člena predloga zakona moral biti s tem skladen (10-letni rok tako z vidika roka hrambe sledljivosti posredovanja osebnih podatkov ni ustrezen).

K 242. členu

IP opozarja na izredno široke namene najrazličnejših oblik obdelave (celo izmenjevanja med različnimi ponudniki) vnaprej neopredeljenega nabora osebnih podatkov (kot dela zaupnih podatkov), kot jih določata prvi in drugi odstavek 242. člena predloga zakona. Po mnenju IP predlagano besedilo v delu, ki se nanaša na osebne podatke, ni skladno z Ustavo RS in ZVOP-1. Stavek, da mora takšna obdelava potekati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov zgolj na videz 'legalizira' sicer nesorazmerno široko, celo z Ustavo RS neskladno, opredeljene namene obdelave ob popolni odsotnosti opredelitve nabora osebnih podatkov, ki naj bi se za vse te namene obdelovali.

Predlagano besedilo 242. člena namreč določa:

»242. člen

(obdelava zaupnih podatkov)

(1) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih z namenom preprečevanja, preiskovanja ali odkrivanja goljufij ali prevar v zvezi s plačilnimi storitvami.

(2) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih, tudi za druge namene tega zakona v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov morajo uporabnike obvestiti o obdelavi osebnih podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena ter jih obdelovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januarja 2001, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 45/2001/ES).

(4) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov, ki obdelujejo osebne podatke iz prvega odstavka tega člena, morajo te podatke na pisno zahtevo zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka posredovati sodišču, državnemu tožilstvu, policiji in drugemu organu, ki te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi na področju preprečevanja, odkrivanja, dokazovanja in pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, povezanih s plačilnimi goljufijami ali prevarami.«

IP predlaga, da predlagatelj zakona na podlagi ocenjene nujnosti in ciljev, ki jih s predmetno določbo zasleduje, zoži vsaj nabor osebnih podatkov, ki so lahko predmet izmenjave med ponudniki (ko torej gre za posredovanje osebnih podatkov med upravljavci) ter ustrezno opredeli kriterije, ko je to izjemoma dopustno.

K 273. členu

IP ugotavlja, da med pogoji, ki jim morajo zadostiti tretje države, da je dopustno razkrivanje zaupnih informacij (med katerimi bi lahko bili v določenih primerih tudi osebni podatki fizičnih oseb) po vzoru

rešitve sprejete v Zakonu o bančništvu ni pogoja ustrezne ravni varstva osebnih podatkov, kar posredno pomeni, da posameznikom, katerih podatki bodo predmet iznosa ne bo nujno zagotovljeno varstvo osebnih podatkov, kot ga predvideva Ustava RS. IP zato predlaga, da se predmetne določbe ustrezno dopolnijo.

V skladu z navedenim predlagamo, da besedilo predloga sprememb zakona dopolnite.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ.dipl.prav.,
Informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše,
namestnica informacijske pooblaščenke